

først berøre Udvalgets Forslag til § 13, hvori der er indstillet til Thinget at vedtage en noget forandret Bestemmelse med Hensyn til det Barsel, hvormed den, der skal indstævnes, bliver indstævnet for Rigsretten. Det er vistnok i Sager af den Bestaffenhed, som de, hvorom her er Tale, af særdeles Vigtighed, at disse Bestemmelser om Barsler gjøres saa simple og eensformige som muligt; thi det kan ikke nægtes, at der netop i Sager af den Bestaffenhed, som de, hvorom her tales, kan fremkomme forskellige Tilfælde, som kunne give Anledning til Spørgsmaal. Udkastet har i saa Henseende holdt sig til to forskellige Tilfælde, nemlig, om Tiltalte er i Kongeriget eller udenfor Kongeriget, hvilket sidste Tilfælde sættes i Klasse med, at hans Opholdssted ikke vides. Efter Udkastet vil der aldrig kunne blive væsentlig Tvivl om, med hvilket Barsel den Paagældende skal indkaldes; enten er han her i Riget, og da veed man i Regelen, hvor han er, eller ogsaa veed man, at han ikke er her, eller man veed ikke, hvor han er, og i saa Tilfælde stævnes den Paagældende med 3 Maaneders Barsel. Efter Udvalgets Forslag derimod, troer jeg der hyppigt vil kunne opstaa Spørgsmaal om, hvilket Barsel den Paagældende skal indstævnes med. Der er foreslaaet 3 Maaneders Barsel, dersom han opholder sig andesteds i Europa udenfor Kongeriget; nu kan Retten paa den Tid, Stævningen skal udfærdiges, gjerne antage, ja endog med fuldkommen Visshed vide, at han opholder sig andesteds i Europa; den kan vide bestemt, i hvilken By den, der skal indstævnes opholder sig, og Stævningen udfærdiges da med 3 Maaneders Barsel; men, naar den kommer til det Sted, hvor Indstævnte, opholder sig, er han maaskee ikke længere paa dette Sted, eller i alt Fald kan det være, at saadanne Forhold bestaa i den Stat, hvori han opholder sig, at Stævningen slet ikke kan blive forkyndt for ham paa det Sted, hvor han opholder sig. Dersom for Exempel den Paagældende opholder sig i en Stat, der ligger i Krig med Kongeriget, kunde det vel være meget tvivlsomt, om man var istand til ad diplomatisk Veie at faae en saadan Stævning forkyndt. De Banffeligheder, som jeg her har antydet med Hensyn til det Barsel af

3 Maanedes, som skal gives til dem, der opholde sig udenfor Kongeriget, istedetfor at der i Udkastet er foreslaaet offentlig Indvarsling, naar den Paagældende opholder sig udenfor Kongeriget, ville naturligtvis forøges i en betydelig Grad, naar den Paagældende opholder sig udenfor Europa. Jeg vil ikke tale om at enhver Tidsbestemmelse kunde komme til ikke at passe; thi, naaget der er givet et rigeligt Tidsrum af 6 Maanedes, kan det dog ikke nægtes, at naar den Paagældende opholder sig paa saare fjernliggende Steder, kunne endogsaa 6 Maanedes være et for kort Barsel, for Exempel, dersom han havde begivet sig til China eller Ostindien, medens det derimod paa den anden Side hyppigt vilde være meget længere end det behøvedes; endogsaa paa de Steder, der nærmest kan være Tale om, for Exempel de danske Colonier i Vestindien, vilde langtfra udfordres 6 Maanedes, for at Stævningen kunde komme Bedkommende tilhænde, og han drage Omsorg for i rette Tid at indfinde sig. Jeg troer derfor, at Udkastet i dette Stykke har det Fortrin at være meget simplere og at angive en bestemt Maade, hvorpaa man med ikke alt for lang Frist kan komme til at begynde en Rigsretssag, naar den engang er besluttet. Og det er dog uenseligt, at en saadan Rigsretssag kan komme til at tage sin Begyndelse, da en saadan Sag, hvori der ofte vil være Spørgsmaal om politiske Handlinger, der netop have deres Oprindelse fra Diebliffets Begivenheder, vilde tabe meget af sin Betydning, naar den skulde udsættes til et langt fjernere Tidspunkt. — Hvorvidt den Orden, som det arede Udvalg har foreslaaet i § 15, maatte være at foretrække for den, der findes i Udkastets Bestemmelser, skal jeg kun tillade mig at henstille til Thingets arede Medlemmer; der forekommer mig ikke at være noget Væsentligt vundet ved Udvalgets Forslag. Det synes mig at være den simpleste, naturligste og sædvanligste Maade, som Udkastet har taget denne Sag paa, idet det har bestemt, at, saasnart Stævningen falder i Rette, kunne saavel Rettens Medlemmer indbyrdes som Tiltalte med sin Forsvarer og Anklageren fremsætte de Indsigelser, som de maatte have imod, at Rogen af Rettens Tiltalte forordnede fungerer. Det forekommer mig ikke